

Nâfile ibadetlerin insanı Allah'a yaklaştırmakta ¸ok mühim bir yere sahip olduğunu belirten Peygamber Efendimiz, nâfilelerde devamlılığa teşvik etmektedir. Zaman zaman terk edilen ¸ok ibadetten, devamlı yapılan az ibadet daha faziletli sayılmıştır.

أَحَبُّ
الْأَعْمَالِإِلَى
اللّٰهِ
تَعَالَى
أَدْوَمُهَا
وَإِنْقَلَّ
Âişe (r.a) der ki: Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurdu: “Amellerin Allah Teâlârsquo;ya en sevimli olanı, az da olsa devamlı yapılanıdır.” (Müslim, Müsâfirîn, 218. Ayrıca bkz. Buhârî, Rikâk, 18) Nâfile ibadetler, zorlama olmadan ve insanı bıktırmadan yapılmalıdır. Allah’a kulluğun ve O’na ibadetin bir sınırı ve sonu yoktur. İnsan îtalden uzaklaşırsa ibadet etmekten bitkin düşer ve bıkkınlık hâli hâsıl olur. Fakat Allah Teâlârsquo;ya ne kadar ibadet edilse azdır ve O, kuluna ecir vermekten bıkip usanmadığı gibi, mülkünden de bir şey eksilmez. Buhârîrsquo;de ge¸en farklı bir rivâyet, bu konuyu daha güzel a¸ikliğe kavuşturmaktadır: Âişe (r.a) bir kadınla birlikte otururken, yanlarına Rasûlullah (s.a.v) girer ve: “–Bu kadın kim?” diye sorar. Âişe validemiz: “–Bu filan hanımdır”[Havle bint-i Tüveyt] dedikten sonra, onun ¸ok namaz kıldığından bahseder. Bunun üzerine Rasûlullah (s.a.v): مَهْعَلَيْكُمْمَا
تُطِيقُونَمِنَ
الأَعْمَالِ،فَإِنَّ
اللّهلاَ
يَمَلُّ
حَتَّى
تَمَلُّوا
“–Bütün bunları sayıp dökmeyi bırak; gücünüzün yettiği nisbette ibadet etmeniz size yeter. Allah’a yemin ederim ki, siz bıkip usanmadık¸a, Allah da bıkip usanmaz (sevap vermeye devam eder)” buyurur. Rivâyetin sonunda şöyle denir: Rasûl-i Ekrem Efendimiz’in en ¸ok sevdiği ibadet, sahibinin devamlı yaptığı ibadet idi. (Buhârî, îmân, 32; Teheccüd, 18; Müslim, Müsâfirîn, 221) Allah Rasûlü (s.a.v), amellerde öl¸ ülü davranmayı tavsiye etmiştir. Bu Hadiste dikkat ¸eken bir başka nokta da, bir kimseyi tanıtırken onun ibadet ve namazlarını sayıp dökmenin, Rasûlullah (s.a.v) tarafından uygun görümediğidir. Bu şekilde tanıtmamanın insanı gurur ve riyakârılığa düşürme ihtimali vardır. Bir de, insanları nâfilelerde yarışmaya teşvik etmek, bir takım menfînetîceler doğurabilir. Bu sebeple

Rasûlullah (s.a.v), nâcîrîle ibadetleri "güçlendiril, yetirebilme" ile tarif edip sınırlandırmıştır. İnsanın güçlendiril, ve kudretinin sınırlı olduğu bir hakikattir. Bu güçlendiril, bitip tükendikten en güçlendiril, zel şekilde kullanılmalıdır. Rabbimiz, kullarına güçlendiril,lerinin yetmediği şeylerden sorumlu tutulmamak için dua etmeyi öğreterek,

1585;1614;1576;1617;1614;1606;1614;1575;
1608;1614;1604;1614;1575;
1578;1615;1581;1614;1605;1617;1616;1604;1618;1606;1614;1575;
1605;1614;1575; 1604;1614;1575;
1591;1614;1575;1602;1614;1577;1614;
1604;1614;1606;1614;1575; 1576;1616;1607;1622;1754;
"Ummîstesinden gelemeyeceğimiz şeyleri boynumuza borçlandır; kılma" [Bakara 2/286.], insanın yapamayacağı şeylerin altına girmemesi gerektiğine işaret etmiş ve bizleri "orta ummet" diye vasıflandırmıştır.

1608;1614;1603;1614;1584;1648;1604;1616;1603;1614;
1580;1614;1593;1614;1604;1618;1606;1614;1575;1603;1615;1605;1618; 1575;1615;1605;1617;1614;1577;1611;
1608;1614;1587;1614;1591;1575;1611;
1604;1616;1578;1614;1603;1615;1608;1606;1615;1608;1575;
1588;1615;1607;1614;1583;1614;1619;1575;1569;1614;
1593;1614;1604;1614;1609;
1575;1604;1606;1617;1614;1575;1587;1616;
1608;1614;1610;1614;1603;1615;1608;1606;1614;
1575;1604;1585;1617;1614;1587;1615;1608;1604;1615;
1593;1614;1604;1614;1610;1618;1603;1615;1605;1618;
1588;1614;1607;1622;1610;1583;1575;1611;1557;
1608;1614;1605;1614;1575;
1580;1614;1593;1614;1604;1618;1606;1614;1575;
1575;1604;1618;1602;1616;1576;1618;1604;1614;1577;1614;
1575;1604;1617;1614;1578;1622;1610;
1603;1615;1606;1618;1578;1614;
1593;1614;1604;1614;1610;1618;1607;1614;1619;1575;
1575;1616;1604;1617;1614;1575;
1604;1616;1606;1614;1593;1618;1604;1614;1605;1614;
1605;1614;1606;1618;
1610;1614;1578;1617;1614;1576;1616;1600;1593;1615;
1575;1604;1585;1617;1614;1587;1615;1608;1604;1614;
1605;1616;1605;1617;1614;1606;1618;
1610;1614;1606;1618;1602;1614;1604;1616;1576;1615;
1593;1614;1604;1648;1609;
1593;1614;1602;1616;1576;1614;1610;1618;1607;1616;1557;
1608;1614;1575;1616;1606;1618;
1603;1614;1575;1606;1614;1578;1618;
1604;1614;1603;1614;1576;1622;1610;1585;1614;1577;1611;
1575;1616;1604;1617;1614;1575; 1593;1614;1604;1614;1609;
1575;1604;1617;1614;1584;1622;1610;1606;1614;
1607;1614;1583;1614;1609;
1575;1604;1604;1617;1648;1607;1615;1557;

وَمَا كَانَ
اللّٰهُ
لِيُضٖيعَ
اٖيمَانَكُمْؕ اِنَّ
اللّٰهَ
بِالنَّاسِ
لَرَؤُ۫فٌ
رَحٖيمٌ “İşte böylece, siz insanlara şahit olabilirsiniz, peygamber de size şahit olsun diye sizi aşırılıklardan uzak bir ümmet yaptık. Biz bu yöneldiğın kıbleyi özellikle resule uyanlarla sırt çevirenleri açıkça ayırt edelim diye belirledik. Bu, Allah’n hidayet verdiği kimselerden başkasına elbette ağır gelecektir. Allah imanınızı asla zayi edecek değildir. Çünkü Allah insanlara karşı çok şefkatli, çok merhametlidir.” [Bakara 2/143.] Efendimiz (s.a.v) de, ümmetine ağır gelip devam ettiremeyecekleri endişesiyle, bazı ibadet ve davranışları sürekli yapmaktan çekinmiş, bizleri devamlı yapabileceğimiz kolay amellere teşvik etmiştir. Nitekim sahabeden Abdullah bin Amr bin Âs (r.a), gençken nâfile ibadetleri çokça yapmayı istediğinde, Allah Rasûlü (s.a.v) buna müsâade etmemiştir. Abdullah (r.a), ibretli kıssasını kendisi şöyle anlatır: Nebiyy-i Ekrem Efendimiz’e benim: “Allah’a yemin ederim ki, yaşadığım sürece gündüzleri hep oruç tutup, geceleri de ibadet ve tâatle uyanık geçireceğim!” dediğim haber verilmiş. Bunun üzerine Rasûlullah (s.a.v) bana: “–Bunları söyleyen sen misin?” diye sordu. Ben de: “–Anam babam sana feda olsun, ya Rasûlallah! Evet, öyle söylemişim” dedim. Buyurdu ki: “–Sen buna güç yetiremezsin. Hem oruç tut, hem iftar et; hem uykunu al, hem ibadet et! Şüphesiz senin üzerinde vücudunun hakkı vardır, iki gözünün hakkı vardır, hanımının hakkı vardır, ziyâretçilerinin hakkı vardır. Çocuklarının da senin üzerinde hakları vardır. Her ay üç gün oruç tut; çünkü bir iyiliğe on misli ecir ve sevap vardır. Bu ise bütün zamanını oruçlu geçirmek gibidir.” Ben: “–Bundan daha fazlasını yapmaya gücüm yeter” dedim. Rasûlullah (s.a.v): “–O hâide bir gün oruç tut, iki gün tutma!” buyurdu. Ben: “–Ama ben bundan daha fazlasını yapabilirim” deyince Allah Rasûlü (s.a.v): “–Öyleyse bir gün oruç tut, bir gün tutma; bu Hz. Dâvûd’un orucu olup, oruçların en ölçülü olanı, en faziletlisidir. Allah’a en sevimli namaz da yine Hz. Dâvûd’un namazıdır. O, gecenin yarısını uyuyarak geçirir, sonra üçte birinde namaz için kalkar, altıda birinde yine uyurdu. Bir gün oruç tutar, bir gün tutmazdı. Düşmanla karşılaştığında ise kaçmazdı” buyurdu. Ben: “–Bundan daha faziletlisine de gücüm yeter” deyince Rasûlullah (s.a.v): “–Bundan daha faziletlisi yoktur” buyurdu. Sonra da: “–Bütün zamanını oruçlu geçirenin orucu yoktur” dedi ve bu sözünü üç defa tekrarladı. Meğer Peygamber Efendimiz’ın tavsiye etmiş olduğu, ayda üç gün orucu kabul etmek, benim için ehlimden ve malımdan daha sevimli olacakmış. Allah Rasûlü (s.a.v) sonra bana: “–Nasıl hatim

yapıyorsun?” diye sordu. Ben: “–Her gece” diye cevap verdim. Allah Rasûlü (s.a.v): “–Kur’ân’ı ayda bir defâ hatmet!” buyurdu. Ben: “–Ya Rasûlallah! Benim bundan daha fazlasına gücüm yeter” dedim. Peygamber Efendimiz: “–O hâide yirmi günde bir hatmet!” buyurdu. Ben yine: “–Ya Rasûlallah! Bundan daha fazlasını yapabilirim.” dedim. O: “–Öyleyse on günde bir hatmet!” buyurdu. Ben tekrar: “–Bundan daha fazlasına gücüm yeter, yâ Nebîyallah!” diye ısrar edince: “–Şu hâide yedi günde bir hatim yap, artık bunun üzerine çıkmal” buyurdu. Ben artırdıkça, aleyhime artırıldı. Nebiyy-i Ekrem (s.a.v) bana: “–Sen bilmiyorsun, belki ömrün uzun olur?” dedi. Sonunda onun dediği hâle döndüm. İhtiyarlayınca, Allah Rasûlü’nün ruhsatını kabul etmiş olmayı çok arzu ettim.” Abdullah (r.a) yaşlandıktan sonra: “–Keşke Allah Rasûlü’nün ruhsatını kabul etmiş olsaydım!” der dururdu. Geceleyin rahat etmek için, okuduğu Kur’ân’ın yedide birini, gündüz âile fertlerinden birine okuyup dinletirdi. Güçlü ve kuvvetli olmak istediğinde, bir kaç gün oruç tutmazdı. Sonra oruç tutmadığı günleri sayar, Peygamber Efendimiz’e verdiği sözden dönmüş olmamak için, tutamadığı günler kadar orucu kazâ ederdi. (Buhârî, Savm, 55, 56, 57; Teheccüd, 7; Enbiyâ, 37; Nikâh, 89; Müslim, Sıyâm, 181-193) İnsan kaldırabileceği yükün altına girmeli ve bir işe Allah için başladıktan sonra, meşru bir mâzeret olmadıkça da ara vermemeye çalışmalıdır. Zamanında yapamadıysa bile gecikmeli olarak ibadetini edâ etmelidir. Nâfile ibadetler hususunda Cenâb-ı Hak kullarına muhtelif lûtularda bulunmuştur. Onlardan biri, « إِذَا مَرِضَالعَبْدُ،أَوْسَافَرَ،كُتِبَ لَهُمِثْلُ مَاكَانَيَعْمَلُمُقِيمًاصَحِيحًا» “Bir kimse hastalanır veya yola çıkarsa, evindeyken ve sıhhatliyen yaptığı amellerin sevabı aynen ona yazılır.” (Buhârî, Cihâd, 134; Ahmed, IV, 410, 418) Kişi, normal vakitlerde îtiyâd hâline getirdiği bir ameli, herhangi bir mâzeret sebebiyle yapamadığında, Cenâb-ı Hak ona aynen amel işlemiş gibi sevap verir. Şu âyet-i kerime de bu mânâyı ifade etmektedir: اِلَّاالَّذٖينَاٰمَنُواوَعَمِلُواالصَّالِحَاتِفَلَهُمْاَجْرٌغَيْرُ

Efendimiz'in herhangi bir gününde, belli bir ibadete tahsis etmediği bildirilmektedir. Ancak bu yüzden onun hiçbir zaman belli ibadetler tahsis etmediği anlamı çıkarılmamalıdır. Efendimiz'in belirli günlerde oruç tuttuğuna dair sahih rivayetler bulunmaktadır. Onun pazartesi ve perşembe günleri, her aydan ümmi ve gümüş ve Aşura Günü; oruç tuttuğunu, mübarek gün ve gecelerde taat ve ibadetini daha da artırdığını başka rivayetlerden biliyoruz. Hadisimiz Allah Rasûl'ünün ibadeti sadece o günlere tahsis etmediğini, diğer günlerde de az veya çok ibadet ettiğini ve bu konuda müstesna mahali davrandığını ifade etmektedir. Sadece mübarek gün ve geceleri, birkaç saatlik ibadetle ihya edip diğer günlerde bunlara devam etmemek, hadisin ruhuna uygun değildir. Devamlılığı olmayan hiçbir davranışın bereketli olmadığı ve semere vermediği herkesin malumdur. İnsanlığı günah ve zulüm karanlığından kurtarmak için gönderilen Efendimiz (s.a.v), dünyada eşî benzeri bir diriliş gerçekleştirilmiş ve insanlığı ihya etmiştir. Kıyamete kadar tüm insanlığa hayat verecek süreçlerinde, diriliş ve rahmetin sembolü olan "yağmur" ve "bahar" gibi ifadeleri zaman zaman kullanmıştır. Bu bakıldığında kış mevsimi de "nevâz" yani "yaz" mevsimini "min" olarak tarif etmek, kışın gece ve gündüzlerinin salih amellerle değerlendirilerek "min" hayatında "nevâz" bir canlılığa ve berekete vesile olduğuna işaret eder. Zira kış günlerinin kısalığı, oruç tutmayı, gecelerin uzaması da tehecüd namazını kolaylaştırır. Nitekim bir hadis-i şerifte:

1575; 1604; 1618; 1594; 1614; 1606; 1616; 1610; 1605; 1614; 1577; 1615;

1575; 1604; 1618; 1576; 1614; 1575; 1585; 1616; 1583; 1614; 1577; 1615; 1575; 1604; 1589; 1617; 1614; 1608; 1618; 1605; 1615; 1601; 1616; 1610;

1575; 1604; 1588; 1617; 1616; 1578; 1614; 1575; 1569; 1616; "Kış mevsiminde oruç tutmak, meşakkatsiz ve rahat bir şekilde elde edilen ganimettir" buyrulur. (Tirmizi, Savm, 74/797; Ahmed, IV, 335) Hemen her canlının kış uykusuna yattığı, yani faaliyetlerinin belli ölçüde kısıtlandığı bir mevsimde "min" uyanıklığı ve diriliği elbette ona yeni, yepyeni bir bahar yaşatacaktır. Mühim olan, kış mevsiminin takdim ettiği fırsatların farkında olabilmektir. Mümin, bu kıymetli vakitleri boş şeylerle heba etmeyip "hıret sermayesi" biriktirme gayretiyle değerlendirmelidir. Muhterem kardeşlerim Allah resulu (sav) bu derece teşvik edilen "file ibadetlerin" gerekli olduğu şu hadisi ile ortaya konulmaktadır.

1593; 1614; 1606; 1618; 1571; 1614; 1576; 1616; 1610;

1607; 1615; 1585; 1614; 1610; 1618; 1585; 1614; 1577; 1614;

1585; 1614; 1590; 1616; 1610; 1614;

1575; 1604; 1604; 1648; 1617; 1607; 1615;

1593; 1614; 1606; 1618; 1607; 1615; 1602; 1614; 1575; 1604; 1614;:

1602; 1614; 1575; 1604; 1614;

1585; 1614; 1587; 1615; 1608; 1604; 1615;

1575; 1604; 1604; 1648; 1617; 1607; 1616;

1589; 1614; 1604; 1617; 1614; 1609;

اللّٰهُ
عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ:
إِنَّ
اللّٰهَ
قَالَ: مَنْ
عَادَى لِي
وَلِيًّا
فَقَدْ
آذَنْتُهُ
بِالْحَرْبِ
وَمَا
تَقَرَّبَ
إِلَيَّ
عَبْدِي
بِ&#1588.َيْءٍ
أَحَبَّ
إِلَيَّ
مِ&#1605.َّا
افْتَرَضْتُ
عَلَيْهِ
وَ&#1605.َا
يَزَالُ
عَبْدِي
يَتَقَرَّبُ
إِلَيَّ
بِالنَّوَافِ
لِ حَتَّى
أُحِبَّهُ
فَ&#1573.ِذَا
أَحْبَبْتُهُ
كُنْتُ
سَ&#1605.ْعَهُ
الَّذِي
يَسْمَعُ
بِهِ
وَبَصَرَهُ
الَّذِي
يُ&#1576.ْصِرُ
بِهِ
وَيَدَهُ
الَّتِي
يَبْطِشُ
بِهَا
وَرِجْلَهُ
الَّتِي
يَ&#1605.ْشِي
بِهَا

وَلَئِنْ
سَأَلَنِي
لَأُعْطِيَنَّهُ وَلَئِنِاسْتَعَاذَنِي
لَأُعِيذَنَّهُ وَمَا
تَرَدَّدْتُعَنْ شَيْءٍأَنَا
فَاعِلُهُ
تَرَدُّدِي
عَنْ نَفْسِالْمُؤْمِنِيَكْرَهُالْمَوْتَوَأَنَا
أَكْرَهُ
مَسَاءَتَهُ
Ebû Hüreyre (r.a) der ki: Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurdu: “Allah Teâlâ şöyle buyurdu: «Her kim benim bir dostuma düşmanlık ederse, ben de ona harb ilân ederim. Kulum kendisine farz kıldığım amellerden daha sevimli herhangi bir şeyle bana yakınlık kazanamaz. Kulum bana, (farzlara ilâveten işlediği) nâfile ibadetlerle durmadan yaklaşır, nihayet ben onu severim. Kulumu sevince de (âdetâ) ben onun işiten kulağı, gören gözü, tutan eli ve yürüyen ayağı olurum. Benden her ne isterse, onu mutlaka veririm; bana sığırırsa, onu korurum. Ben, yapacağım herhangi bir şeyde, mürsquo;min kulumun rûhununu kabzetteki tereddüdüm kadar hiçbir hususta tereddüd etmedim:[1] (Zira) o, ölümü sevmez, ben de onun sevmediği şeyi sevmem.”
(Buhârî, Rikâk, 38. Ayrıca bkz. İbn-i Mâce, Fiten, 16; Ahmed, VI, 256; İbn-i Hibbân, Sahîh, II, 58/347) Bazı rivâyetlerde şu ilâve vardır: “…akleden kalbi ve konuşan dili olurum.” (Taberânî, Kebîr, VIII, 221/7880; Heysemî, II, 248) Kul Allah’a en çok, farz kılınan ibadetlerle yaklaşır. Lâkin bu herkesin üzerine vazife olduğundan, Yüce Rabbimize hususî bir yakınlık kazanarak, O’nun dostu olabilmek için nâfile ibadetlere de ihtiyaç vardır. Farzlarla başlayan ilâhî vuslat yolculuğu, ancak nâfilelerle devam ettirilebilmektedir. Nihayet Cenâb-ı Hak, nâfile ibadetlerle kendisine yaklaşan kulunu severek onun işiten kulağı, gören gözü, tutan eli ve yürüyen ayağı gibi olur. Her işinde ona yardım eder. Ne isterse, onu mutlaka verir, Yüce Zâtına sığırırsa onu korur. Yüce Rabbimiz böyle kullarını o kadar sever ki, onların sevmediği şeyleri O da sevmez. Hatta, onlar ölümünden hoşlanmadıkları için Allah da kulunun rûhununu kabzetteyi istemez. Onlara düşmanlık edenlere harb ilân eder. İşte bu büyük saâdet nâfile ibadetlere devam etmenin bir netîcesidir. “Onun işiten kulağı, gören gözü… olurum” beyanları, Allah Teâlâ’nin, o kulunun vücuduna gireceği anlamına asla gelmez. Bu, ilâhî yardımın o kulun bütün hayatında çok yönlü olarak tecelli edeceği

mânâsında güzel, güçlü ve tatlı bir mecâzî anlatımdır. Değerli Kardeşlerim Bir başka hadisi şerifte de nâfile ibadetlerin kıymetinin asıl âhirette anlaşılacağına şöyle işaret edilmektedir.

لَوْ أَنَّ
رَجُلًا
يُجَرُّ
عَلَى
وَجْهِهِ
مِنْ يَوْمِ
وُلِدَ إِلَى
يَوْمِ
يَمُوتُ
هَرَمًا فِي
مَرْضَاةِ
اللّٰهِ
عَزَّ
وَجَلَّ
لَحَقَّرَهُ
يَوْمَ
الْقِيَامَةِ
16; Utbe bin Abd (r.a) der ki: Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurdu: “Bir kişi doğduğu günden ihtiyarlayıp vefat ettiği güne kadar Allah rızâsını kazanma uğruna yüz üstü yerlerde sürünse (yani her türlü meşakkate katlanarak ibadet, tâat ve hizmetlere koşursa), kıyâmet günü bu yaptığını çok yetersiz görür (daha fazla yapmış olmayı ister).” (Ahmed, IV, 185; Beyhakî, Şuab, I, 479; Heysemî, I, 51; X, 225, 358) Bir insan, uzunca bir ömrü ibadet, hayır ve hizmet yolunda geçirse ve bu uğurda pek çok meşakatlere katlansa, hakikaten büyük bir kazanç elde etmiş olur. Ancak, âhirette insana hakikat keşfedilip herşey ayan olunca, nâfile ibadetlere verilen sevâbı ve Allah’ın nimetlerini görünce, mürsquo;min, dünyada yaptığı ibadetlerin ne kadar az olduğunu anlayacak ve bu yüzden daha fazlasını yapmadığı için hayıflanmaya başlayacaktır. Hatta bu kimse uzunca bir ömrü ibadet için yorularak tüketmiş olsa bile yaptıkları gözüne pek kıymetsiz görünecektir. Muhammed bin Ebû Umeyra’nın dediği gibi: “…Ecir ve sevabını artırmak için dünyaya tekrar döndürülmek isteyecektir.” (Ahmed, IV, 185; Heysemî, I, 51; X, 225) Ebû Hâzim der ki: “Ebû Hüreyre (r.a) ile birlikte, yeni defnedilmiş bir kabrin yanına uğradık. Ebû Hüreyre (r.a) şöyle dedi: «–Sizin basit gördüğünüz hafifçe kılınan iki rekât namaz, burada (kabirde) benim için sizin şu dünyanızdan daha sevimli ve değerlidir.” (İbn-i Ebî Şeybe, Musannef, VII, 126/34702) O hâide kabre girmeden evvel, fırsat elimizdeyken nâfile ibadetlerimizi artıralım ki âhiretteki pişmanlığımız daha az olsun. Bu hususta hiçbir gayreti küç ük görmemek îcâb eder. Ebû Hüreyre Hazretleri’nin dediği gibi, kısa sûrelerle hafifçe kılınan iki rekât namaz bile kabirde ve âhirette insan için dünyalardan daha kıymetli olacaktır.

[islam ve Hayat.Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)